

ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ, ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΕΣ, ΝΕΟΙ

Αποχαιρετώντας τον Νικήτα των ζωντανών ιδεών και της δράσης

Χιλιάδες κόσμου, φίλοι, συγγενείς, σύντροφοι, συνεργάτες αποχαιρέτησαν την Παρασκευή το σπύγευμα το Νικήτα Λιοναράκη, στο τελευταίο του ταξίδι, στο νεκροταφείο Παπάγου. Συναγωνιστές από τον αντιδικτατορικό αγώνα, ιδίως από τη Νομική, σύντροφοι από τον Ρήγα και το ΚΚΕ Εσωτερικού, φίλοι από τον Συνασπισμό και από το ΠΑΣΟΚ. Μεταξύ αυτών, οι πρόεδροι Γιώργος Παπανδρέου και Αλέκος Αλοβάνας. Παρόντες επίσης πολλοί εκπρόσωποι μη κυβερνητικών οργανώσεων και στελέχη της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, βουλευτές, ναυπηγισμικοί. Αδύνατον να αναφερθούν όλοι χωρίς σοβαρές παραλείψεις. Πολύ έντονη επίσης ήταν η παρουσία νέων ανθρώπων, με τους οποίους ο Νικήτας είχε έναν ιδιαίτερο τρόπο να επικοινωνεί, καθώς πάντοτε αναζητούσε να βρει τις νέες ιδέες και να ενημερώνεται για τα ρεύματα της εποχής.

Πιο τον Νικήτα μίλησαν η Τούλα Χριστίδου - Λιοναράκη, ο Μιχάλης Σαμπατακάκης, ο Γιώργος Βερνίκος, ο Περικλής Βαλλιάνος, ο Νίκος Φίλιπς και ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας Εθελοντών Αιμοδοτών.

Στον αποχαιρετισμό του ο Μιχάλης Σαμπατακάκης, σύντροφος από τα χρόνια του αντιδικτατορικού αγώνα και μέλος της Π.Γ. του ΣΥΝ, είπε τα εξής:

«(...) Ο Νικήτας ανήκει στα "γαλαζοαίματα παιδιά", παιδί μέχρι το βιολογικό του τέλος. Ανήκει στους λίγους του αντιδικτατορικού φοιτητικού κινήματος, στους λίγους των εξεγέρσεων της Νομικής και του Πολυτεχνείου, σε μια πόλη που κατά τα άλλα είχε εκατομμύρια κατοίκους. Ανήκει στους πρωταγωνιστές αυτών των εξεγέρσεων. Ανοίγοντας δρόμο στις ιδέες, τράβαγε ταυτόχρονα σαν μαγνήτις πάνω του την Αστυνομία. Ήθελε αρετήν και τόλμην η ελευθερία' θα πει ο ποιητής.

Ανήκει στους ηρωεργάτες της ανανεωτικής αριστεράς, που έμαθαν (σχεδόν ανακόλυμψαν), από πολύ νωρίς, να ταυτίζουν την έννοια του σοσιαλισμού με την έννοια της δημοκρατίας, να αξιολογούν τα ανθρώπινα δικαιώματα, να είναι ταυτόχρονα Ευρωπαίοι και αριστεροί και όλα αυτά στα πλαίσια της αναζήτησης ενός δημοκρατικού δρόμου προς τον σοσιαλισμό...

Το πάθος του για τους θεσμούς της κοινωνίας των πολιτών, την τοπική αυτοδιοίκηση, τη δημοσιογραφία στην περιφέρεια, το περιβάλλον και τα τελευταία χρόνια για τις ΜΚΟ, δεν ήταν παρά μια σύγχρονη πρόεξταση των αναζητήσεων για ένα δημοκρατικό δρόμο.

Ο Νικήτας δεν ήταν βέβαια ο μόνος που τα πίστευε όλα αυτά. Ίσως όμως ήταν ο μόνος που τα υπηρετούσε με όρεξη και δημιουργικότητα. Με μακροχρόνια επιμονή στους στόχους του. Αναπτύσσοντας ευρύ φάσμα πρωτοβουλιών και σχέσεων. Χωρίς εξουσιολαγνία.

Ο Νικήτας δεν είναι πια εδώ. Ούτε οι αγώνες του ουσιαστικά δικαιώθηκαν ούτε οι ιδέες του ουσιαστικά επικράτησαν. Ίσως γι' αυτό η ζωή του φωνιάζει ακόμη πιο όμορφη».

Ο Γ. Βερνίκος, πρόεδρος της Greenpeace τόνισε στο σύντομο αποχαιρετισμό:

«Ο Νικήτας Λιοναράκης στάθηκε πάντα ακούραστος υποστηρικτής μας και προσπάθησε να αναδείξει τον ιδιαίτερο

ρόλο της Κοινωνίας των Πολιτών στην πολιτική και κοινωνική ζωή.

Όπως έλεγε και ο ίδιος, 'ο Δημόσιος Χώρος που επί δύο αιώνες μονοπωλείται από το κράτος και τους θεσμούς που αναφέρονται σε αυτό έπαψε πια να είναι μονοπώλιό τους. Εισβάλλει ορμητικά μια κοινωνία πολιτών, με διάφορες προθέσεις, με διάφορες μορφές, με διάφορα νομικά σχήματα και διεκδικεί ρόλο δημόσιο. Αυτό για μένα είναι το σημαντικό'. Υπήρξε η ψυχή της καμπάνιας των '800 Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων για το Σύνταγμα', που κατέληξε στην ομόφωνη αναγνώριση του ρόλου τους μέσα από τη Συνταγματική Αναθεώρηση.

Το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να εγγυηθούμε ότι θα συνεχίσουμε το έργο του, με το κουράγιο και την ενέργεια που χαρακτηρίζον τον Νικήτα, κρατώντας έτσι την ανάμνησή του ζωντανή».

Ο Περ. Βαλλιάνος καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών, είπε στον αποχαιρετισμό του:

«Εγώ χάνω σήμερα ένα κομμάτι του εαυτού μου. Αλλά ο τόπος χάνει έναν ήρωα αγωνιστή για τη δημοκρατία, που όταν η στιγμή το απαιτεί έδωσε τα πάντα. Χάνει ακόμη την πιο σκεραία και την πιο καθαρή φωνή του. Γιατί εσύ ήσουν ο πρώτος που κατάλαβες και διακήρυξες - και εσύ είσαι ακόμη από τους ελάχιστους που το πιστεύουν και το κάνουν πράξη - ότι η πολιτική δεν είναι τα παλιά λόγια, τα εκκωφαντικά συνθήματα, οι στρατηγικοί σχηματισμοί φωτισμένων που σκέφτονται για μας. Πολιτική δεν ο έρωας για το απόλυτο κράτος που μασκαρεύεται κάτω από ένα

μίσος γι' αυτούς που τυχαίνει να ασκούν την εξουσία. Πολιτική δεν η ψεύτικη πανσοφία κόποιων κομματικών επιτελειών...

Η πολιτική αρχίζει από αυτό που γίνεται μέσα μας, από αυτό που γίνεται στο σπίτι μας, στον δρόμο μας, στον περιγυρό μας. Εσύ μας το δίδαξες αυτό. Και εσύ ήσουν αυτός που πολέμησες (με την ακούραστη δουλειά σου στους δρόμους, στα καφενεία, στα στέκια των νέων της ξεχασμένης Ελλάδας) εκείνες τις δήθεν εθνικές πολιτικές που έχουν σπλώσει τη χώρα διεθνώς, και άλλες δήθεν 'προσδευτικές' που έχουν καταστρέψει τη φύση στον τόπο μας τρέφοντας τη διαφθορά στο εσωτερικό και σκορπίζοντας τη δυστυχία στον τρίτο κόσμο».

Ο Νίκος Φίλιπς, αποχαιρετώντας τον Νικήτα Λιοναράκη εκ μέρους του Δ.Σ. της ΕΣΗΕΑ, ανέφερε μεταξύ άλλων: «Η ιδιότητα του ενεργού πολιτη και του δημοσιογράφου αποτελούσαν τις δυο σταθερές όψεις της ζωής του Νικήτα. Ο Λιοναράκης διακρίθηκε για τη δημοσιογραφική του προσπάθεια να υπάρξει ολλοκατανόηση μεταξύ των γειτονικών λαών σε μια περίοδο αναζωπύρωσης των εθνικιστικών παθών στα Βαλκάνια. Τελευταία του προσφορά στο δημοσιογραφικό λειτουργήμα, η προσφυγή που αναγκάστηκε να κάνει στα Ευρωπαϊκά Δικαστήρια Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το οποίο με ομόφωνη απόφασή του ακριβόβησε τον τυποκτόνο νόμο περί Τύπου και καταδίκασε την Ελλάδα για την εφαρμογή του. Ο Νικήτας προσέφυγε στο δικαστήριο του Στρασβούργου για να αντιμετωπίσει μια όδκη καταδίκη που σε καιρούς δημοκρατίας του επιφύλαξε η ελληνική δικαιοσύνη».

Δένδρο αισθαλές με χιλιάδες ιδέες

Η σύντροφος της ζωής του Τούλα Χριστίδου - Λιοναράκη σε λιγα λόγια ανέδειξε τον πλούτο και την προσωπικότητα του αγαπημένου Νικήτα:

«Δένδρο αισθαλές, ανθισμένο με χιλιάδες μπουμπουκία, ιδέες, επιθυμίες, οράματα, αναζητήσεις...

Κι έτσι αγαπηθήκαμε κι εμείς πέρα από τα όρια του σήμερα ή του αύριο, με τους δικούς μας όρους, τη δική μας αλήθεια.

Δεν σου τσάκισα τα φτερά και δεν μου τσάκισες τα δικά μου.

Δεν σου έκλεψα τη ζωή και δεν μου έκλεψες τη δικιά μου.

Δεν ήθελα να σε κλειδώσω καλέ μου μόνο στο δικό μου όνειρο, δεν ήθελες να με δέσεις μόνο στη δική σου τροχιά. Να ζούμε θέλαμε και να αγαπιόμαστε.

Και το κάναμε.

Δεν με πρόδωσες και δεν σε πρόδωσα ποτέ...

Τότε στη Σκουφά τα πρωινά σε έλαυα και σε κένιζα και σου διάβαζα τον Μικρό Πρίγκιπα.

Και σε φώναζα Μικρέ μου Πρίγκιπα...»

Η ΑΥΓΗ
ΚΥΡΙΑΚΗ

ΑΠΟΔΕΛΤΙΩΣΗ ΤΥΠΟΥ * ΑΠΟΚΟΜΜΑΤΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ
ΒΑΚΧΟΥ 30 Τ.Κ 54629 ΤΗΛ: 2310 539371, 538633 e-mail: info@apo.gr

"ενημέρωση"
www.apo.gr